

способностима и афинитетима. Поред наведених елемената, право на рад експлицитно садржи и забрану принудног рада, поштовање одређеног правног режима у раду по коме запосленом радни однос може престати само на начин предвиђен законом и колективним уговором, као и право на зараду по основу оствареног учинка или на материјално обезбеђење за време привремене незапослености.

вг) Право на ограничено радно време

Уставом, а још прецизније законом и колективним уговором, запосленима се гарантује и право на ограничено радно време као и право на одморе: дневни, недељни и годишњи, као и одсуства под условима и у случајевима регулисаним законом и колективним уговором.

вд) Право на заштиту на раду

Саставни део права на рад је и да се он остварује под хуманим и безбедним условима, због чега се запосленима пружа и заштита на раду и у склопу ње предузимају одређене мере. Ова заштита на раду је општа, (пружа се свим запосленима) с тим да посебну заштиту на раду уживају омладине, жене и инвалиди.

вђ) Право на осигурање (социјалну заштиту)

По основу рада, запослени и њихови чланови породице уживају и право на осигурање које је обавезно и подразумева заштиту у одређеним осигураним случајевима. Тако се запосленом пружа здравствена заштита и друга права за случај болести, трудноће или порођаја као и право на накнаду зараде у случају привремене спречености за рад или привремене незапослености, а то важи и за чланове његове породице којима припадају одређена права на социјално обезбеђење и осигурање.

ве) Право на штрајк

Устав Републике Србије од 2006. год. садржи лапидарну одредбу да запослени имају право на штрајк и да се то право може ограничити само законом сходно природи или врсти делатности, при чему се у теорији и законодавству под штрајком подразумева организовани прекид рада запослених а у циљу остваривања њихових економских и социјалних права и интереса.